

KAROL EBERHARDT

Official Number	PSP
Rank	polski: mjr pil./1 SS/ brytyjski: S/Ldr
Date of birth	1900-07-15
Date of death	1940-10-04
Cemetery	Cranwell (St. Andrew) Churchyard Wsp. 53.036813, -0.461578
Grave	War Graves Plot 2 Row B Grave 15.
Photo of grave	
Country	Wielka Brytania
Period	II Wojna Światowa

Source

"Księga lotników polskich" O. Cumft, H.K. Kujawa

"Ku czci..." Zbiorowa

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek

www.polishairforce.pl/eberhardt.html

Karol Eberhardt urodził się w Warszawie 15 lipca 1900 r. Tu w syrenim grodzie uczył się w rodzinnym domu i Szkole Realne. Mając lat osiemnaście wstąpił jako ochotnik do właśnie co powstającego Wojska Polskiego. Otrzymał przydział do pułku artylerii. Po przeszkoleniu jako rekrut Karol został przeniesiony do Szkoły Podoficerów Artylerii w Rembertowie. Po ukończeniu nauki znów znalazł się w pułku artylerii. Będąc w stopniu podoficerskim w dowód uznania jego wykształcenia i zaangażowania w naukę został wytypowany do dalszej nauki w wojsku. Tak przed nim otworzyła się kariera zawodowego oficera. Na jej początku znalazł się w Poznaniu. Uczył się rzemiosła artyleryjskiego w Szkole Podchorążych Artylerii. Z niej po sześciomiesięcznym kursie już jako podchorąży znalazł się w baterii zapasowej pułku artylerii Legionów. Będąc w niej otrzymał promocję oficerską. Na początku sierpnia 1920 r. objął dowodzenie jednego z plutonów baterii pułku. Będąc artylerzystą trafił na front wojny polsko - rosyjskiej. Brał udział między innymi w walkach o Warszawę. Po wojnie został odkomenderowany na kurs instruktorów wychowania fizycznego do Centralnej Szkoły Wojskowej Gimnastyki i Sportów w Poznaniu.

W 1926 r. zgłosił się do lotnictwa. 10 września rozpoczął kurs aplikacyjny dla oficerów innych rodzajów broni przy 4 Pułku Lotniczym w Toruniu. 2 listopada został przeniesiony na szkolenie praktyczne do Bydgoszczy do Centralnej Szkoły Podoficerów Pilotów. Tu przeszkolił się w pilotażu podstawowym. Pod koniec maja 1927 r. z powodu urazu, którego doznał w czasie ćwiczeń znalazł się w szpitalu. Hospitalizowany ukończył kurs rozpoczęty w mieście nad Brdą. 11 czerwca 1927 r. został przeniesiony do korpusu oficerów lotnictwa z przydziałem do eskadry niszcycielskiej nocnej 1 Pułku Lotniczego. Stacjonował w rodzinnym mieście. Od 24 kwietnia 1928 r. równoległe do obowiązków pilota był wyznaczony do pełnienia funkcji, adiutanta Dywizjonu Szkolnego. 1 września 1928 r. został przeniesiony do eskadry treningowej 1 Pułku Lotniczego. Przez blisko pewien czas był pełniącym obowiązki dowódcy tej eskadry. 1 października 1929 r. wrócił do eskadry niszcycielskiej nocnej. 25 listopada 1930 r. został przesunięty na stanowisko zastępcy oficera mobilizacyjnego swojego pułku lotniczego. 9 maja 1931 r. odszedł na staż do dowództwa 1 Grupy Aeronautycznej. 1 sierpnia 1932 r. został mianowany II oficerem sztabu 1 Grupy Aeronautycznej. 9 sierpnia 1934 r. rozpoczął kurs unitarny dla kapitanów w Centrum Wyszkozenia Piechoty w Rembertowie. Po zakończeniu tego wrócił do służby liniowej. 4 grudnia 1934 r. objął dowodzenie plutonem w eskadrze towarzyszącej. Na początku 1935 r. rozpoczął w Centrum Wyszkozenia Oficerów Lotnictwa w Dęblinie kurs dowódców eskadr. Z chwilą ukończenia tego w marcu 1935 r. wrócił obejmując dowodzenie plutonem w znanej już sobie eskadrze. Od 17 października 1936 r. aż do końca października 1937 r. był pełniącym obowiązki dowódcy eskadry. 1 listopada 1937 r. został wyznaczony na pełniącego obowiązki dowódcy dywizjonu towarzyszącego. Od 22 listopada 1938 r. był jego dowódcą dyonu. 19 marca 1939 r. awansował na stopień majora. W sierpniu 1939 r. w wyniku rozkazów

mobilizacyjnych objął dowodzenie kompanią obsługi węzła lotnisk nr 21. W pamiętnym wrześniu 1939 r. to jego ludzie byli odpowiedzialni za przygotowywanie lądowisk polowych dla samolotów z Brygady Bombowej. 19 września przeszedł granicę Polski z Rumunią. Został internowany i osadzony w obozie. Uciekł z tego. Przez Balczik tak samo jak inni lotnicy udał się za bronią do Francji. Dotarł do niej drogą morską. 20 listopada wyokrętował się w Marsylii. Na francuskiej ziemi początkowo został przydzielony do polskiej lotniczej bazy na lotnisku Lyon - Bron. Przez krótki czas przebywał na stażu sztabowym w dowództwie francuskiego IV Region Aerienné Aix-en-Provence. Po kapitulacji sojuszniczej Francji ewakuował się do Wielkiej Brytanii. Na Wyspie Ostatniej Nadziei znalazł się 27 czerwca 1940 r. Tu trafił do Bazy Sił Powietrznych w Blackpool. 23 sierpnia 1940 r. został przeniesiony do szkoły łączności 1 Signal School. Nie był jedynym polskim pilotem przechodzącym takie szkolenie. Z racji wieku i stopnia został mianowany starszym polskiej grupy. 4 października 1940 r. wystartował do lotu treningowego w warunkach ograniczonej widoczności. Chwilę po starcie doszło do zderzenia z inną maszyną wykonującą podobny lot. Samolot Polaka wpadł w korkociąg i rozbił się. Major Karol Eberhardt został pochowany na cmentarzu w Cranwell.

Opracowanie Konrad RYDOŁOWSKI